

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 180/03-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. I. O., bytom B., vo veci porušenia základného práva na spravodlivý a nestranný súd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 21/00, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Nc 12/00 a v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Nc 52/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. I. O. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. decembra 2002 doručené a 5. marca 2003 doplnené podanie JUDr. I. O., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivý a nestranný súd postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 21/00, postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Nc 12/00 a v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Nc 52/02.

Z obsahu podania, ktoré ústavný súd podľa jeho obsahu považuje za sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), z jeho doplnenia a z príloh, ktoré

boli k tejto sťažnosti priložené, vyplýva, že voči sťažovateľovi sa vedie na Okresnom súde Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 21/00 konanie o zaplatenie 28 000 Sk s príslušenstvom. Podľa názoru sťažovateľa došlo v tomto konaní, ako aj v súvisiacich konaniach na Krajskom súde v Bratislave vedených pod sp. zn. 19 Nc 12/00 a pod sp. zn. 8 Nc 52/02 k porušeniu jeho základného „práva na spravodlivý a nestranný súd“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že „(...) namietam porušenie môjho ústavou zaručeného práva na spravodlivý a nestranný súd protiprávnym postupom všeobecných súdov a to:

I. senát Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 19 Nc 12/2000 dňa 30. 6. 2000 pod por. č. 26 rozhodol napriek tomu, že predtým bola vznesená námietka predpojatosti voči nemu a o tejto nadriadený súd ešte nerozhodol.

II. senát Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 8 Nc 52/2002 o podanej námietke predpojatosti dodnes nerozhodol.

III. sudkyňa Okresného súdu Bratislava 5 vo veci sp. zn. 15 C 21/2000 pokračuje v konaní, hoci o námietkach predpojatosti voči nej nebolo zákonným postupom rozhodnuté.“

Sťažovateľ svoju sťažnosť z 30. decembra 2002 podaním doručeným ústavnému súdu 5. februára 2003 doplnil a nasledovne upresnil:

„I. Nezákonné uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. 6. 2000 sp. zn. 19 Nc 12/2000 por. č. 26 navrhujem zrušiť.

II. Vo veci sp. zn. 8 Nc 52/2002 Krajského súdu v Bratislave navrhujem tomuto súdu uložiť, aby môj návrh vybavil spôsobom stanoveným v zákone.

III. Vo veci sp. zn. 15 C 21/2000 Okresného súdu Bratislava 5 navrhujem tomuto súdu uložiť, aby v konaní nepokračoval až do zákonného rozhodnutia o mojich námietkach, vznesených voči pojednávajúcej sudkyňi a sudcom odvolacieho senátu.

Navrhujem, aby mi v zmysle § 30 O. s. p. v spojení s § 31a zákona o konaní pred ÚS bol ustanovený advokát alebo komerčný právnik ako zástupca. Tiesnivé osobné a majetkové pomery to u mňa odôvodňujú.“

Sťažovateľ k svojej sťažnosti podaním doručeným ústavnému súdu 7. marca 2003 pripojil aj potvrdenie o svojich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Predmetom sťažnosti je tvrdené porušenie práv sťažovateľa na spravodlivý a nestranný súd postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 21/00, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Nc 12/00 a v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Nc 52/02. Tento typ námietky pri nedostatku iného tvrdenia sťažovateľa treba podriaďiť pod čl. 46 ods. 1 ústavy, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

1. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý a nestranný súd postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 21/00 malo dôjsť tým, že *„sudkyňa Okresného súdu Bratislava 5 vo veci sp. zn. 15 C 21/2000 pokračuje v konaní, hoci o námietkach predpojatosti voči nej nebolo zákonným postupom rozhodnuté.“*

Ústavný súd nahliadnutím do zapožičaného spisu okresného súdu sp. zn. 15 C 21/00 zistil, že Krajský súd v Bratislave o námietkach zaujatosti sťažovateľa voči konajúcej sudkyňi rozhodol uznesením z 30. júna 2000 č. k. 19 Nc 12/00-26 tak, že *„Predsedkyňa senátu Mgr. J. Z. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V, č. k. 15 C 21/00.“* Sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal *„pokračovanie v konaní, hoci o námietkach predpojatosti (...) nebolo zákonným postupom rozhodnuté“*, ústavný súd vzhľadom na uvedené zistenie posúdil ako zjavne neopodstatnenú.

2. Podstata sťažnosti v časti namietajúcej porušenie práv sťažovateľa na spravodlivý a nestranný súd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Nc 12/00 a v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Nc 52/02 spočíva v tom, že *„senát Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 19 Nc 12/2000 dňa 30. 6. 2000 pod por. č. 26 rozhodol napriek tomu, že predtým bola vznesená námietka predpojatosti voči nemu a o tejto nadriadený súd ešte nerozhodol (...) a senát Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 8 Nc 52/2002 o podanej námietke predpojatosti dodnes nerozhodol.“*

Zo zapožičaného spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 19 Nc 12/00 vyplýva, že podanie sťažovateľa, ktorým mal v úmysle namietat' aj zaujatosť senátu krajského súdu, ktorému predsedala JUDr. O. G., táto podľa jej vyjadrenia z 28. augusta 2001 k sťažnosti sťažovateľa, nepovažovala na základe jeho obsahu za kvalifikovanú námietku zaujatosti voči svojmu senátu, a preto nepostupovala podľa § 16 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Rovnako zo zapožičaného spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Nc 52/02 vyplýva, že ani senát krajského súdu, ktorému predsedal JUDr. M. D., nevidel dôvod, prečo by sa mal krajský súd vecou zaoberat', totiž o vylúčení alebo nevylúčení konajúcej sudkyne už krajský súd rozhodol uznesením z 30. júna 2000 č. k. 19 Nc 12/00-26, a preto podľa § 15 ods. 2 tretej vety OSP podľa názoru krajského súdu niet dôvodu, aby krajský súd znovu posudzoval otázku, či je uvedená sudkyňa vylúčená alebo nie.

Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na spravodlivý a nestranný súd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Nc 12/00 a v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Nc 52/02, ústavný súd poukazuje na to, že už podľa doterajšej jeho judikatúry je na skúmanie prípustnosti návrhu na začatie súdneho konania, jeho opodstatnenosti, dodržania zákonných lehôt, oprávnenosti navrhovateľa takýto návrh podať, právomoci súdu o ňom konať a rozhodnúť či splnenia iných zákonom ustanovených náležitostí zásadne príslušný orgán, ktorý rozhoduje o merite návrhu. To znamená, že právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, obsahuje v sebe právomoc skúmať to, či návrh zodpovedá tým podmienkam, ktoré pre konanie o ňom ustanovuje príslušný procesný kódex. Ingerencia ústavného súdu do výkonu tejto právomoci všeobecným súdom je opodstatnená len v prípade jeho nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou (mutatis mutandis I. ÚS 74/02, I. ÚS 115/02).

Podstatou sťažnosti v časti namietajúcej porušenie práva na spravodlivý a nestranný súd je pritom nesúhlas sťažovateľa s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave, ktorý jednak vzhľadom na nekvalifikované námietky zaujatosti a vzhľadom na ustanovenie § 15 ods. 2 tretej vety OSP dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na rozhodovanie o podaniach sťažovateľa. Podľa názoru ústavného súdu posúdenie otázok podmienok konania prináleží súdu, ktorý rozhoduje o merite veci, čo sa stalo aj v danom prípade. Skutočnosť, že sa sťažovateľ s právnym názorom krajského súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor krajského súdu svojím vlastným. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom, v tomto prípade krajským súdom, by bolo možné uvažovať vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (*mutatis mutandis* I. ÚS 115/02). Podľa názoru ústavného súdu posúdenie predmetných otázok zo strany krajského súdu takéto nedostatky nevykazuje a na jeho meritórne preskúmanie preto ústavný súd nie je oprávnený.

Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2003